

1. Materská škola, ktorú som navštevovala bola zaujímavá tým, že výuka zahŕňala prvky Montessori pedagogiky. Tým pádom od príchodu dieťaťa až do pobytu vonku prebieha v MŠ edukácia formou hier. Deti ich využívajú namiesto bežných hračiek (bábiky, autíčka, plyšáci...). Okolo 10. hodiny nasledovali spoločné vzdelávacie činnosti - v kruhu. Niektoré témy sú každý deň rovnaké (určiť dátum, deň, ročné obdobie, počasie, zrátať deti v kruhu, vymenovať chýbajúcich ...), iné sa menia – podľa témy: zvieratká, sviatky ... Aktivita je obohatená o pieseň (učiteľka hrá na nástroj), pohybovú hru, hru na telo ... Na rozdiel od slovenských MŠ deti nie sú v skupinách delené podľa veku. Každá skupina má aj najmenších aj predškolákov. Využívajú pomáhanie starších mladším. Každé dieťa má svoj vlastný zakladač – portfólio, kde sa ukladajú jeho práce, zábery z rôznych aktivít v MŠ i mimo nej (výlety). Na záver píše učiteľka hodnotenie dieťaťa, ktoré rodič môže a nemusí priniesť do školy. V tejto MŠ sú deti vedené k samostatnosti, sami si pripravujú desiatu na stoly, sami si na obed naberajú z donesených mís do svojich tanierov, používajú poháre zo skla. V skupine sú deti piatich národností – všetky sa učia aj slovenčinu a angličtinu.
2. Už prvý deň na mňa zapôsobil prístup pani učiteľky a pokojná atmosféra v triede. Deti sa väčšinou hrajú sami, učiteľka na nich dohliada, v prípade potreby ponúkne hru, poradí. Nenecháva dieťa nečinné, snaží sa ho motivovať. Nikdy nerobí veci namiesto dieťaťa – napr. odloženie taniera a pohára po desiatej. Na všetko majú dostatok času, nebedať unáhlenosť.
3. U nás máme v zásade iný systém. V Rakúsku má učiteľka v triede asistentku, ktorá jej pomáha pri všetkých činnostiach. Deti po obede nespávajú, majú možnosť oddychu na matracoch. Väčšina odchádza na obed domov, keďže po obede už nie je MŠ bezplatná. Po obede už nie sú spoločné aktivity, väčšinou trávia čas vonku v záhrade. Osobne mi pripadal čas určený na vzdelávanie trochu dlhý, hlavne pre mladšie deti. Viac času by som venovala námetovým hrám na rozvoj citovej výchovy.

Každopádne mi prax veľa ponúkla, získala som mnoho užitočných poznatkov a postrehov, po celý čas (s výnimkou jedného dňa) sa nám venovala aj učiteľka slovenčiny, s ktorou sme mohli veci prejsť do detailov. Tak ako každý systém má niečo pozitívne aj niečo negatívne, treba si už len vedieť vybrať to, čo je vhodné do podmienok, v ktorých žijeme.

Jana Miglierini, 2. A ŠPZ